

- Kedves testvérek!

Jézus Krisztus keresztyét akarjuk ünnepelni. A szent keresztet, azt a keresztet, amely számunkra az élet fája, a népek gyógyulása, az örök életnek a jele és reménye. A megfeszített Krisztust akarjuk hirdetni, megélni az életünkben, és támogatni egymást abban, hogy Krisztust, aki értünk meghalt és föltámadott, éljük, mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött fiát adta oda érte, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen.

Jézus Krisztus keresztyét tiszteljük, nem egy fát, nem egy kínzó eszközt, hanem azért nemesül az élet fájává a kereszt, mert Krisztus rajta van, mert Krisztus azon adta az életét érettünk. Mert a végtelen szeretetnek a szimbóluma ez, sőt, tovább megy annál, a szimbólumot erősítve olyan jel, ami mindig és mindig jelzi számunkra Istennek a jóságát.

Megváltott bennünket. Magára vette a bűneinket, gyengeségeinket, korlátainkat, betegségeinket, így a kereszt annak a jele, hogy kiengesztelt bennünket, embereket az Atyával. Visszaállította a teremtésnek a rendjét, sőt, attól többet is, mert éppen a kereszten keresztül, a kereszt által ismerjük meg Isten belső életét, belső titkát. Az Isten Atya. De olyan Atya, aki kész és képes odaadni a Fiát értem, hogy nekem örök életem legyen. A lelkem magasztalja az Istent, dicsekvésünk legyen és Jézus Krisztusnak a példáját akarjam követni.

Gyönyörűen tárja fel ezt előttünk a szentleckében elhangzott filippi himnusz, hiszen Jézus Krisztusnak a magatartását mutatja be. Krisztusét, aki engedelmes, aki szegény, aki tiszta. Mert az Isten ilyen. S mert bennünket ilyennek akar látni az Isten. S azért, mert a keresztségben ezt az életet kaptuk meg mindannyian. Az engedelmes, a szegény, a tiszta életet. De ez nem valami szűkítése az emberi létnek, ez éppen kitágítja, mert az engedelmesség nem elvesz, hanem egy kapcsolatot tart életben, mert a szegénység nem valami másodlagos, harmadlagos kategóriába sorol bennünket, hanem szabaddá tesz minket. Mert a tisztaság arra képesít bennünket, hogy mindig Isten akaratát akarjuk megélni, keresni, megvalósítani, mert ez nekünk jó, és mert szeretjük Őt.

A kereszten valósul meg a fiúnak ez a magatartása. A kereszt megváltás, a kereszt példa, a keresztény emberi létnek a magatartása.

S milyen jó, hogy ebben főegyházmegyénk, különösen itt a plébánia közössége egy hathatós segítséget kap. Boldog Bódi Mária Magdolna személyében. Hiszen amikor az ő vértanúságára gondolunk és adunk hálát ezért, akkor a tisztaságára, szegénységére kell gondolnunk az engedelmességére, mert

teljesen Krisztusnak adta oda és élte az életet. Nem szabad elfelejteni, hogy ezt a fogadalmát itt tette ebben a templomban. Ha bármelyikünkben is kérdés lenne, vagy kétség merülne fel, lehet-e Istennek odaadott életet élni, akkor jöjjünk el ide, és mi magunk is keressük annak a módját, hogy tudom saját életemet teljes egészében az Istennek szentelni. Azért, mert komolyan akarom venni a hivatásomat, az életem méltóságát, a kapcsolataimat, a családomat, a gyermekeim nevelését, a társadalom jövőjének a sorsának az alakítását, mert ez nem megy másként, csak Krisztus lelkületével.

Ismerjük az ő élettörténetét, ismerjük az ő jelentős döntéseit, eredményeit. Milyen jó volt a hosszú készület során gondolni az ő örömére, reményére, az ő szeretetének a kreativitására, az erőforrásaira, a természet szeretetére. Milyen jó volt arra gondolni, hogy mindig azt kereste, hogyan tud szolgálni, mert Krisztus így járt közöttünk, mint aki szolgál. Az egyház ezt fölismerte, megvizsgálta, az egyház igaznak tartotta. Az egyház a maga döntésével elénk, mai hívők elé tárja, vegyetek példát róla. Mert benne is a Filippi himnusznak a gondolatai, logikája, isteni belső logikája valósul meg. Ő, aki a méltóságát nem tartotta olyan dolognak, amelyhez feltétlenül ragaszkodjék, kiüresítette önmagát, engedelmes lett a halálig, mégpedig a vértanú halálig.

Amikor az egyház valakit boldognak mond, akkor egyben azt is mondja az igaz, ő igaz, és azt is mondja, ez a mi utunk is. Ebben erősít bennünket a mai napra elkészült és megáldott keresztút is, hiszen ez Krisztusnak az útja bennünk. Sokszor és éppen a kereszt megtapasztalásában veszítjük el a reményünket. Mert hogy lehet ez? Mi ebben a logika? Miért jó ez? Mire fog vezetni? Nem lehetne másként? Nem lehetne megkerülni? Nem lehetne másként megoldani? A kereszt nem pusztán a türelemre, a tűrésre tanít bennünket. A kereszt az istenes életre tanít, mert szeretjük az Istent. A kereszt az istenes életre tanít bennünket, mert tiszták, mert szabadok akarunk lenni.

Segítsen bennünket. Mind az ereklje mostani elhelyezése, mind pedig majd áhítatos lélekkel a keresztútjárás. Akár a megszentelt időkben, de akár egyéni alkalmakkor is, amikor bárki ide betér és imádkozik. – Ő változik. Azt is hiszem és ebből is szeretnénk erőt meríteni, hogy a boldoggá avatás, a kereszt ilyen magasba való felemelése Boldog Bódi Mária Magdolna személyében főegyházmegyénk számára a lelkipásztori tevékenységet is megerősíti, bátorrá tesz. Ez nem csak a lelkipásztoroknak a feladata, hanem mindannyiunké. Nem a felelősség szétterítése okán, mert az egyházban az

ajándékoknak a rendje teljesen világos, hanem azért, mert közösen akarjuk hordozni közösségünkért, az utánunk jövőkéért, a tradícióért a felelősséget. A kereszt ennek is a jele.

Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött fiát adta érte. Hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. A vértanúnak az élete egyértelmű jel, végérvényes, visszavonhatatlan, megkérdőjelezhetetlen, aki elveszíti Krisztusért az életét, megnyeri azt az örök életre.
- Ámen.